

sygn. akt I C 768/22

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Danuta Kozikowska

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2023 r. w Kwidzynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. J.

przeciwko P. J.

o zapłatę

postanawia:

na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. odrzucić pozew;

zasądzić od powódki A. J. na rzecz pozwanego P. J. kwotę 3.600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się postanowienia do dnia zapłaty.

sędzia Danuta Kozikowska

sygn. akt I C 768/22

UZASADNIENIE

W dniu 29 listopada 2022 r. (data nadania pisma w placówce pocztowej) powódka A. J. wniosła do Sądu Rejonowego w Kwidzynie pozew przeciwko P. J. o zapłatę kwoty 27.877,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 listopada 2022 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania. Roszczenie dochodzone pozwem obejmowała czynsz dzierżawny za październik 2022 r. z tytułu zawartej w dniu 28 marca 2019 r. umowy dzierżawy nieruchomości rolnych, dla których Sąd Rejonowy w Kwidzynie VIII Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych w S. prowadzi księgi wieczyste nr (...).

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt I C 768/22.

Pismem z dnia 5 grudnia 2022 r. powódka cofnęła pozew w zakresie kwoty 25.000 zł, wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 2.877,50 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 11 listopada 2022 r. do dnia zapłaty.

Pozwany P. J. w odpowiedzi na pozew wniosł o odrzucenie pozwu w zakresie roszczenia o zapłatę zawartym w piśmie powódki z dnia 5 grudnia 2022 roku, o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie oraz o zasądzenie od powódki kosztów zastępstwa procesowego wraz ze zwrotem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że o aktualnie dochodzone roszczenie toczy się między stronami postępowanie przed Sądem Rejonowym w Kwidzynie w sprawie o sygn. akt I C 765/22.

Powódka pismem z dnia 9 stycznia 2023 r. cofnęła pozew w niniejszej sprawie w całości, wnosząc o nieobciążanie jej kosztami procesu.

Sąd przychylił się do stanowiska pozwanego, że przedmiotowy pozew podlega odrzuceniu.

Zgodny z prawdą był podniesiony przez pozwanego w odpowiedzi na pozew fakt, iż przed Sądem Rejonowym w Kwidzynie toczy się sprawa z powództwa A. J. przeciwko P. J. o zapłatę kwoty 46.275,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania (sygn. akt I C 765/22). Pozew w powyższej sprawie został wniesiony w dniu 25 listopada 2022 r.

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c. Sąd odrzuca pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Przepis art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. nakazuje odrzucenie pozwu, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona, należy interpretować w powiązaniu z art. 366 k.p.c. określającym granice powagi rzeczy osądzonej. Z powyższego wynika, że tożsamość roszczenia w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. zachodzi tylko wówczas, gdy identyczne są nie tylko przedmiot, ale i podstawa sporu.

W ocenie Sądu w obu ww. sprawach zachodzi tożsamość przedmiotu postępowania i jego podstawy, obie sprawy dotyczą bowiem wierzytelności z umowy dzierżawy gruntu rolnego z dnia 28 marca 2019 r. dotyczącej nieruchomości objętych księgami wieczystymi nr (...) prowadzonymi przez Sąd Rejonowy w Kwidzynie VIII Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych w S.. W sprawie I C 765/22 powódka domaga się od pozwanego zapłaty czynszu dzierżawnego za lata 2020 i 2021 oraz za okres od 1 stycznia do 31 października 2022 r. Roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie obejmowało czynsz dzierżawny za październik 2022 r., więc stanowiło część roszczenia dochodzonego już w sprawie I C 765/22.

Z tych względów Sąd na podstawie przepisu art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. odrzucił pozew, o czym postanowiono w punkcie I.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 202 k.p.c. okoliczności, które uzasadniają odrzucenie pozwu, jak również niewłaściwy tryb postępowania, brak należytego umocowania pełnomocnika, brak zdolności procesowej pozwanego, brak w składzie jego organów lub niedziałanie jego przedstawiciela ustawowego sąd bierze pod rozwagę z urzędu w każdym stanie sprawy.

Stwierdzenie zaistnienia którejkolwiek z przesłanek uzasadniających odrzucenie pozwu, zawartych w art. 199 § 1 k.p.c. bezwzględnie obliguje zatem Sąd do odrzucenia pozwu. Okoliczności zwalniającej Sąd z tego obowiązku nie stanowi również cofnięcie pozwu przez powoda. W niniejszej sprawie cofnięcie pozwu o zapłatę dokonane przez powódkę pismem z dnia 9 stycznia 2023 r. było zatem bezskuteczne.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zgodnie natomiast z § 3 w/w artykułu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Podkreślenia wymaga fakt, że przegrać sprawę można nie tylko w sensie merytorycznym, lecz również w sensie formalnym (w przypadku postanowienia kończącego postępowanie bez merytorycznego rozstrzygnięcia). W sytuacji odrzucenia pozwu roszczenie dochodzone tym pozvem nie zostało uwzględnione. Tym samym, to strona powodowa jest stroną przegrywającą spór, która winna zwrócić stronie pozwanej koszty tego postępowania.

W związku z powyższym o kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi powódkę.

Na koszty te składają się zaś koszty zastępstwa prawnego, które przy wartości przedmiotu sporu 27.877,50 zł, zgodnie z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) wyniosły 3600 zł. Od kwoty kosztów postępowania Sąd zasądził nadto odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się postanowienia do dnia zapłaty zgodnie z art. 98 § 1¹ k.p.c.

Pozwana w żaden sposób nie uzasadniła swojego wniosku o nieobciążanie jej kosztami postępowania, w związku z czym Sąd nie miał możliwości dokonania oceny, czy zachodzą w stosunku do niej przesłanki do zastosowania art. 102 k.p.c.

sędzia Danuta Kozikowska

sędzia Danuta Kozikowska